

... jak Taliprtka . Z tohodle pátečního ranního venčení.

A kupodivu za to nemůže právě Taliprtka, jak bývá jejím dobrým zvykem, neb ta se chovala moc hezky. Ten jeden poklesek se nepočítá , páč to je hluboko pod jejím standardem lotrovin . Jinak se chovala opravdu dobře a ukázněně, což je s podivem. Ale je to příjemný, to zasejc jo. Pěkně jsme si vyšli hromadně a zamířili podél louky ke hřišti. Za ním se akorát pohyboval po chodníku Monty. Monty je frbulík, úplně stejně starej jako Rumíček. Jako štěňátka spolu pořádali děsivý francouzsko - maďarský souboje . A já jsem za to byla ráda, protože mi bylo jasný, že si takhle Rumíček od maličkata zvykne na placatý čumáčky, který jinak bývají pro značnou část psí populace dost nečitelný pro svůj jakoby nakřeněnej výraz, chropot a absenci ocásku. Aspoň, že ty ušiska jim nechali, něco málo jim tím pádem zbylo. No, takže se známe už celých pět let, co se potkáváme na sídlišti. A potkali jsme se i včera, kde došlo na normální hromadný družení a psí komunikaci v tlupě pěti-šesti psů. S pánem se normálně zdravíme, známe. Aspoň mi to tak přišlo teda.

Monty sešel z chodníku do vyšší trávy, kde se ho tak půlka ztrácela. My jsme je akorát došli a Rumíček ho šel pozdravit, očichat. Stejně jako já nemohl pro trávu tušit, že Monty právě bobkuje. Ale i kdyby..... tak se prostě občas stane, že některej pes tlačí a druhý se o něj v tu chvíli zajímá, je to pro některý psy prostě zajímavý. A asi i přirozený, tohle nevím, páč to nějak výrazně neřeším. Jasně, že člověk svého psa zpravidla nenechává v takovej moment toho druhýho otravovat , ale prostě někdy se to stane a já na tom osobně neshledávám žádnou tragédii. Nebo teda..... do dnešního dne jsem aspoň neshledávala. Většinou se tomu člověk zasměje, ať je na straně otravovaný, nebo otravující a není co řešit.

Montyho páníček mě ovšem zaskočil. Jak říkám, nebylo pravdu poznat že Monty pracuje na splnění svých ranních povinností, protože prostě stál normálně a měl normálně i vypoulený oči . Asi frbulí rámeček těla nedovolí psovi nahrbit se při ulevování tak, jak je to pro psa běžný (taky jsem si párkrát všimla, že má - asi proto - ušpiněnou zadnici) Rumíček k němu normálně přišel a já najednou koukám, jak ho Montyho páníček popadnul za obojek a odstrkává ho pryč a říká mu, že má nechat Montyho bejt. Dala jsem si Tali k noze, aby byla pod kontrolou a neeskalovala situaci, protože bylo vidět, že je páníček naštvanej a šla zjistit, co se děje. "Dobrý den, čau Monty." řekla jsem normálním hlasem a místo pozdravu pán poměrně nepřiměřeně, fakt to bylo takový divný, opáčil "My tady kadíme a váš pes ho otravuje! To je hrozný tohle." :O Já pomínu to, že pán teda - našťestí - opravdu nekadil

☐ . Za jiných okolností by mě uvnitř tahle hláška tiše rozesmála, přijdou my tyhle ty větičky fakt úsměvný . Teď jsem nechápavě vykulila oči jako Monty, proč je nutno z toho dělat takovou tragédii. Znělo to totiž v podstatě tak, jak kdyby mu jeho psa někdo vyloženě ohrožoval, hrozilo mu napadení. “Pood’ Montíku, pood’.”, litoval ho tónem, jak kdyby fakt Štajn na Montyho zaútočil a psi se poprali. Opravdu nekecám. Vůbec jsem to nechápala a nechápu doteď. Nemyslím si, že bych byla z těch bezohledných, kteří nechávají svoje psy otravovat ostatní. A navíc, jak říkám, prostě ani nebylo poznat, že Monty pracuje na vykonání potřeby. Ale hlavně, vůbec nechápu proč z toho dělat takovej problém???? Štajn ho nijak ani tělesně nekontaktoval, jen tam přišel se v podstatě pozdravit.

No tak teď prostě, když uvidíme Montyho, halt radši půjdem jinam. Zarazilo mě vlastně i to, že Montyho páníček (mladší člověk, žádněj starej morous) - přesto, že se opravdu známe pět let a vždycky jsme se zdravili s úsměvem a psy jsme si vzájemně podrnali, poňuchňali, najednou o Štajnovi mluvil jako o cizím psu. Ještě by mě to nepřekvapilo celý u Taliprtky, páč ta se chová jako hovádko, to víme ☐ a velikostní rozdíl je značný, ale u Štajníka? Klidnýho a vlídnýho, s Montíkem se od maličkata znajícího? No - jak říkám, jsem zaražená jak..... Taliprtka ☐

Aspoň, že celému ránu velepšila skóre právě Taliprtka, byla tak moc hodňoučká, slyšela na tichý oslovování a dokonce se 2x opanovala, když chtěla sežrat ten suchej rohlik u křovíčka. To sice poprvý nebylo o tichým oslovení ☐ ☐ ale , když jsme šli zpátky domů na druhý straně trávníku a ona se tam neeeenááápadněěě, jako že si čuchá ☐ :D, vydala, vystačila jsem jen s varováním, ať na to ani nepomyslí, nebo z ní budou 4. ☐ ☐

Ale jinak to bylo prima.